

יעקב שטורן נולד בדרוהוביץ' ב-03.11.1923, להורים הירש (צבי) ורחל (מבית טרייבר), אח לאהרון (ארקדי) שטורן ז"ל. עד שנת 1935 גרה המשפחה ב-LAN, שכונת עוני בעיר, בדירה בת חדר אחד. אביו של יעקב היה חייט. כאמור, המשפחה חיה בתנאי דלות אך הייתה שמחה בחלקה והייתה משפחה טובה ומאושרת.

בגילאים 3-6 למד יעקב תלמוד תורה בחדר ולאחר מכן למד בבית ספר יסודי לבנים. בגיל 14 החל ללמוד תפירה בשעות הבוקר, ואת הערבים הקדיש ללימודי התיכון. בשנת 1939 עזב יעקב את לימודי התפירה והחל לעבוד במשרד ממשלתי, בבינוי כבישים וגשרים.

ב-26.6.1941 ניתנה לעובדי המשרד אפשרות לברוח לברית המועצות, בטרם נכנסו הגרמנים לדרוהוביץ'. יעקב ניצל את ההזדמנות היקרה וברגע האחרון הצליח לעלות על משאית עמוסה באנשים ולהימלט עמה מזרחה. כעבור ימים מספר, גם אחיו והוריו החליטו לנוס מזרחה. בדיעבד, החלטתו של יעקב הצילה את חיי המשפחה כולה.

מדרוהוביץ' הגיע לאוקראינה לעיר MILLEROVO ומשם ל-SARATOV שבעומק רוסיה, בה עבד במפעל צבאי לייצור תחמושת במשמרות של 12 שעות עבודה מפרכת. בגיל 18 היה בודד רעב ואומלל. ב-1942 החליט יעקב להתגייס לצבא האדום. הוא שובץ לחיל האוויר ושירת כמקלען במטוס, נפצע באחת הגיחות ולבסוף חזר ליחידתו לתפקידי קרקע שונים.

בשנת 1946 השתחרר מהצבא והמקום הראשון אליו אץ לבקר היה דרוהוביץ'. יעקב נחרד מגודל החורבן ומההשמדה הכמעט טוטאלית של יהודי העיר. דרך מדור לחיפוש קרובים, הצליח לאתר את משפחתו וגילה שעברו את כל תקופת המלחמה בקזחסטן. לאחר חודש בדרכים, התאחדה המשפחה במפגש שנחקק בליבו של יעקב כאחת מהחוויות החזקות בחייו. המשפחה חזרה יחד לדרוהוביץ'.

בשנת 1948 נישא יעקב לאיידה (יהודית) שרייר ילידת דרוהוביץ', בת לפנחס ורייזל שרייר אשר נספו בשואה. בשנת 1949 נולד להם בנם הבכור דב, וב-1952, בתם ורדה.

בדרוהוביץ' החל יעקב לעבוד כטכנאי בניין והתקדם עד לתפקיד מנהל משרד לחלוקת אדמות לבנייה, בעיר סמבור הסמוכה. יעקב אף היה חבר פעיל במפלגה, בהבינו כי אם ברצונו לשרוד ולפרנס את משפחתו- זו הדרך. ב-1959 עזב לפולין בהשפעת המשפחה, בכוונה לעלות לישראל. יעקב ומשפחתו גרו בלגניצה, שם עבד כמנהל מחסן עצים גדול.

ב-1966 יעקב עלה ארצה עם משפחתו והוריו, התיישב באשדוד. בגיל 43, לאחר חבלי קליטה קשים, התקבל לעבודה בנמל אשדוד, שם עבד במשך 22 שנים ופיתח קריירה מפוארת- מחסנאי זוטר שהתקדם בזכות כוח רצון ועבודה קשה עד לתפקיד חבר הנהלת הנמל וראש מדור אחסנה, המנהל כ-180 עובדים.

במשך כל שנותיו, היה יעקב פעיל מרכזי בסיוע לעלייה הרחבה שנקלטה באשדוד. הוא הקים את ארגון יוצאי ברה"מ בעיר, ובמשך שנים עמד בראש הארגון. הוא היה דמות פעילה בציבוריות ובפוליטיקה האשדודית.

בשנת 2006, לאחר 60 שנות נישואים נפטרה אידה רעייתו היקרה והנאמנה.

במישור המשפחתי זכה לעדנה- יעקב היה סב גאה לשבעה נכדים ושמונה נינים.

יעקב שטורן היה קודם כל אדם אופטימי ומלא הומור ושמחת חיים. הוא אהב אנשים ואנשים אהבו אותו. ידע לשוחח עם כולם, בכל הגילאים – מ-3 ועד 103. תמיד בגובה העיניים ועם חיוך. אדם צנוע ומלא תושייה, מענטש במלוא מובן המילה. היה צלול עד יומו האחרון.

יעקב נפטר ב-19.11.2015, בגיל 92.